

Mojmírovčan

NEPREDAJNÉ
ROČNÍK XXVI.
ČÍSLO 12
DECEMBER 2020

Časopis obce Mojmirovce

- Príhovor
- » Adventné zamyslenie
- Samospráva obce informuje
- Na zamyslenie
- » Vianočné svetlo
- Zaznamenali sme v obci
- » Čo nové v urmínskom mlyne
- Zaznamenali sme
- » 70 rokov družstevníctva
- Zo života škôl
- » Škôlkari nezaháľali
- » Ako sme privítali jeseň
- » Spoznávame » Halloween
- » Knižnica na kolieskach
- » Výročie školy
- Regionálne múzeum
- » História adventného venca
- Recepty z Urmína
- » Domáca vianočka

Titulka:

Urmínsky vianočný stôl

Foto: tt

Zrnko múdrosti:

Vianoce sú od konca októbra. Svetlá sa zapalujú stále skôr, zatiaľ čo ľudia stále viac hasnú... Chcel by som december so zhasnutými svetlami a rozsvietenými osobami.

Charles Bukowski,
americký spisovateľ

**Mojou obcou sú
MOJMÍROVCE**

Vážení spoluobčania,

vianočné reklamy v televízii, výklady a vianočný tovar v našich obchodoch nám často až príliš skoro ohlasujú príchod najkrajších sviatkov v roku – Vianoc.

Postupne sa k nim v posledných týždňoch pridružujú aj vianočné koledy znejúce z rádii. Skutočne vianočná nálada však do našich domácností prichádza až v deň, kedy v kuchyni začnú rozvoníavať medovníky a ryba, keď potajme šuchoceme vianočným papierom, začíname svetielka na vianočnom stromčeku a vôňa citrusov nás jemne poštekli v nose. Na Vianoce každoročne netrpezlivo čakáme a ich čaro a výnimočnosť nás naplňujú pocitmi šťastia, pohody a harmónie. Je to obdobie, v ktorom sa snažíme byť s blízkymi a viac si uvedomujeme silu priateľstva, lásky, úcty a obetavosti. Silu hodnôt, ktoré znamenajú veľa pre každú rodinu. Lebo Vianoce sú práve o RODINE.

Počas týchto vzácných chvíľ znovu prežívame tradície Vianoc – krájame jabĺčka, na sviatočnom stole máme oblátky s medom a cesnakom, či orechy pre zdravie. No prežívanie Vianoc znamená pre mnohých aj duchovné stretnutie s Bohom, v modlitbe za svojich blízkych i za tých, ktorí sa už nemôžu tešiť s nami, no nesmierne nám chýbajú. Je to i čas poďakovať sa za dary, ktoré sa nám dostávajú.

Vychutnajme si teda Vianoce so všetkým, čo k nim patrí a Štedrý večer nech zanechá v našich srdciach stopu pohody a radosti.

V mene celého obecného zastupiteľstva, zamestnancov obce, ale aj osobne vám želim do nasledujúcich vianočných dní nech sú naplnené láskou a spolupatričnosťou. Prajem vám vnútornú silu, stály zmysel pre radosť z malých i veľkých vecí života. Veľa zdravia, životnej iskry a potešenia z najbližších.

Mgr. Martin Palka,
starosta obce

Redakčná rada obecného časopisu Mojmirovčan praje všetkým občanom Mojmiroviec krásne a požehnané Vianoce a rok 2021 plný pokoja, lásky a zdravia.

Uzávierka čísla:
10. deň v mesiaci.
Adresa na zasielanie
príspevkov:
mojmirovcan@mojmirovce.sk

Mojmirovčan
- mesačník obce Mojmirovce

Vydáva: Obec Mojmirovce
Námestie sv. Ladislava 931/7
951 15 Mojmirovce
IČO: 00308269
Telefón: 037/7798268
e-mail: starosta@mojmirovce.sk

Zostavila redakčná rada:
predseda
Bc. Tomáš Poledník

členovia:
Mgr. Lívia Belanová
Ing. Jaroslav Horváth
Mgr. Tatiana Ivanová
Mgr. Dagmar Kiššová
Mgr. Gertrúda Štrámová
Tatiana Tóthová

Registračné číslo časopisu
Mojmirovčan:
EV 3260/09.
ISSN 1339 - 0988

Zodpovedný:
Mgr. Martin Palka
- starosta obce
Redakčná rada si vyhradzuje
právo krátiť a upravovať
príspevky.
Neuverejnené a nevyžiadané
príspevky nevraciamos.
Časopis je zverejnený
v elektronickej verzii (PDF)
na webovej stránke obce.

Grafický dizajn, dtp grafika:
Pavol Deglovíč
PANTER PMD s.r.o Nitra,
0905 259 609,
e-mail: studio@panter-pmd.sk,
www.panter-pmd.sk

Mili čitatelia,

Uznajte mi, že je náročné na konci novembra (vtedy píšem tieto vety) odhadnúť, aká situácia bude pri slávení COVID Vianoc. Keď tak premýšľam, mám nádej, že pri viacerých obmedzeniach aspoň jedno pozitívum budú mať! Aké?

Možno sťažená situácia tohto obdobia spôsobí to, že budeme viac cítiť hlad po duchovnom pokrmu. Zdá sa mi totiž, že sa často podobáme na malé dieťa, ktoré sa hrá na pieskovisku. Mama na neho z balkóna kričí: „Janko, pod' už domov!“ Janka ale hra baví, a tak neochotne odpovie: „Prečo? Veď mi nie je zima!“ Mama mu vysvetľuje: „Nie, nie je ti zima, ale po ôsmich hodinách si už určite poriadne hladný a smädný!“

Ano, aj naše srdcia sú hladné a smädné po dokonalejšej láske a spravodlivosti – čiže po Bohu. Podobáme sa na malého Janka. Sme spokojní s hrami, ktoré majú materiálny charakter. A istý čas nás blokujú, aby sme túžili a siahli po Chlebe z neba. Duša vtedy slabne a je náchylná na pády.

Želám sebe a vám, nech nie sú naše tohtoročné Vianoce bez hlavnej osoby – Ježiša Krista, Božieho Syna! Ako pri svojom narodení priniesol radosť a Božie dary, má ich aj pre nás.

On sa túži narodiť dnes – vtedy, keď ho s čistým a úprimným srdcom prijímam a nosím v sebe.

Všetkým prajem požehnané vianočné slávenia a veľa po-
trebných nebeských darov do nového roka 2021!

Vdp. Jozef Marko, správca farnosti

V rámci projektu Čarovné Slovensko bola vydaná kniha Čarovné sakrálné pamiatky Slovenska, ktorá ukazuje to najzaujímavejšie, čo sakrálné pamiatky skrývajú a ponúkajú. Sme radi, že v tejto knihe je možné nájsť i sakrálnu dominantu našej obce – Kostol sv. Ladislava. Knihu si môžete zakúpiť aj v Klientskom centre OcÚ Mojmirovce.

Modernizácia sály Kultúrneho domu v Mojmirovciach

Obec Mojmirovce podala projekt na získanie grantu na modernizáciu sály KD za účelom zakúpenia nového moderného interiérového vybavenia pre rôzne kultúrne a spoločenské akcie v obci.

Projekt bol úspešný a obec získala finančný príspevok vo výške 4 000,00 €, so spoluúčasťou obce vo výške 1 261,40 €. Vďaka finančnej podpore Nadácie SPP a Eustream sa zakúpilo 250 ks nových moderných stoličiek do sály kultúrneho domu.

Výmenou opotrebovaných stoličiek sa skvalitnila podmienka pre návštevníkov kultúrno-spoločenských podujatí v obci.

PhDr. A. Hahnová

Zakúpenie techniky pre obec Mojmirovce

V októbri 2019 podala obec Mojmirovce žiadosť o poskytnutie podpory formou dotácie z Environmentálneho fondu. Rok sa s rokom stretol a v októbri tohto roku obec dostala na základe rozhodnutia ministra životného prostredia SR oznámenie o schválení tejto dotácie vo výške 80 000 €.

Predmetom realizácie projektu bolo obstaranie viacúčelového traktora spolu s prídavnými zariadeniami, ktorý umožní efektívne nakladanie s odpadom na území obce Mojmirovce. Projekt bol navrhnutý tak, aby čo najvýraznejšie zlepšil spôsob nakladania s odpadmi na území

obce, posilnil zber odpadu, jeho triedenie a následné zhodnocovanie. Vďaka realizácii projektu príde ku skvalitneniu existujúcej infraštruktúry triedenia zberu v obci. Nové materiálno-technické vybavenie zvýši efektivitu zberného miesta, ako aj množstvo triedených zložiek odpadu. Ďalším nezanedbateľným prínosom projektu je jeho príspevok k ochrane životného prostredia a znižovanie vplyvu činnosti človeka na životné prostredie v obci a v jej širšom okolí.

ToP

Nové propagačné materiály našej obce

Bohatá história Mojmiroviec láka do našej obce mnohých návštevníkov.

Z uvedeného dôvodu boli vyhotovené v spolupráci s Regionálnym múzeom Mojmirovce s finančnou podporou Nitrianskeho samosprávneho kraja informačné tabule, roll-upy, letáky a pohľadnice s fotografiami historických pamiatok, pamätihodností a zaujímavých miest Mojmiroviec.

Ich cieľom je zvýšiť propagáciu obce upriamením pozornosti na jej kultúrne dedičstvo a jeho spoločenskú hodnotu.

ToP

Celý rok v Mojmirovciach

... je názov projektu, prostredníctvom ktorého OZ INŠPIRÁCIA vydalo v spolupráci s Regionálnym múzeom Mojmirovce za finančnej podpory Nitrianskeho samosprávneho kraja stolový kalendár na rok 2021 s fotografiami historických pamiatok, pamätihodností a zaujímavých miest v obci Mojmirovce.

Nejde len o kalendár, ale aj o zviditeľnenie výnimočných miest, na ktoré

chcú autori prostredníctvom kalendára upozorniť návštevníkov mikroregiónu CEDRON – NITRAVA. Kalendár je zároveň vydaný pri príležitosti 865. výročia prvej písomnej zmienky o obci Mojmirovce, ktoré si pripomenieme v nasledujúcom roku.

ToP

Putovanie po hradoch slovenských

Čitateľom dávame do pozornosti knihu nášho občana Ing. Rudolfa Mladého s názvom **Putovanie po hradoch slovenských**, ktorá po vypredaní pre veľký záujem vyšla v limitovanej dotlači. Bližšie informácie o knihe získate na adrese putovanie.hrady@gmail.com alebo priamo u autora.

Čo nové v urmínskom mlyne ?

V dňoch, keď sa rok s rokom stretáva, je čas na bilancovanie. Ani v tomto zvláštnom období, v roku poznamenanom korunou, sa nezastavili práce na oprave mlyna. Na opravu prístrešku nad vchodom z konca minulého roku, pri ktorej sa použili otesané dubové trámy, nadviazala tohoročná obnova ďalšej časti historického krovu mlyna. Teraz to bola časť, kde v minulosti najviac zatekalo a podľa toho vyzerali aj drevené konštrukcie, od najspodnejšieho podlažia po strechu. Na prvý pohľad, zvonku od dvora, sa nič nezmenilo, nič nepribudlo, ale o to viac zmenu badať vo vnútri a zvonku od ulice. Na rozdiel od predchádzajúcich rokov sa v rámci tohoročných prác musela vymieňať i podlaha. Výmena podlahy nie je nič výnimočné, keby prácu nekomplikovalo na nej umiestnené a skoro 100 rokov nepohnuté technologické zariadenie mlyna. Zariadenie sa totiž muselo v čase výmeny podlahy odmontovať a presunúť na iné miesto. Demontáž a presun technológie realizovala partia kamarátov (Peter, Martin, Tomáš a Juraj), ktorí na mlyne pracovali už v minulých rokoch. Všetko sa samozrejme fotilo a dokumentovalo tak, aby bola cesta späť.

Na tesárske práce sa konečne podarilo nájsť spoľahlivú partiu, ktorá sa venuje tradičnej tesárčine a svoju prácu vykonáva s radosťou a so zmyslom pre detail. Zohranú partiu, ktorá si vraví Tesané, vedie Jozef Štibráv z Vlčkoviec, a tvorí ju Jančí z Lokce, Martin z Turian a Martin z Trnavy. Na rozdiel od predošlých rokov, keď do mlyna priviezli už napílené drevo, v tomto roku boli dovezené celé neopracované kmene smrekov. Príležitostní zvedavci tak mohli pozorovať neľahkú, no krásnu prácu tesárov. Využitie práce tesárov je opodstatnené, keďže takto vypracované drevo lepšie zapadne do historického interiéru starej pôvodnej sýpky. Pravdou tiež je, že obnova pamiatok by mala prispievať nielen k zachovaniu hmotného dedičstva, ale mala by podporovať i kontinuitu nehmotných, no rokmi overených remeselných postupov.

Pre zaujímavosť prikladám fotografiu pracovných prostriedkov, ktoré tesári pri tejto práci bežne používajú. Názvy sa viažu na predmety zoradené zhora a potom zľava doprava:

cepin - na posúvanie kmeňov, šprngačka - brnkačka - šnúrká namáčaná v červenej hlinke na označovanie hrán hranolov, vodováha, klin na odlupovanie hrubšej kôry, ceruzka, skladací meter, poriz - obojručný nôž, tesárska kramla, pantok - sekerka, topor – širočina.

Neopracované kmene tesári položili na drevené podpery (známe ako tesárske kozy) a porizom olúpali časť kôry. Pomocou brnkačky vyznačili 2 a 2 vodiace čiary – 4 budúce hrany otesávaného hranola, a následne pozdĺž celého kmeňa urobili vruby - zárezy kvôli tomu, aby sa kôra ľahšie olupovala. Sekerkou, najdôležitejším nástrojom tesárov, potom vysekali zárezy zhruba v metrovej vzdialenosti a pomocou širočiny dotesali na vyznačené rozmery.

Stavebná obnova je finančne náročná a robí sa na etapy, podľa výšky získaných dotácií. Tohoročný projekt **Obnova unikátneho mlyna v Mojmirovciach, obnova drevených konštrukcií budovy** je realizovaný s finančnou podporou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky a s podporou Nitrianskeho samosprávneho kraja. Projekt finančne podporila aj obec Mojmirovec.

Okrem stavebnej obnovy nás v tomto roku v lete potešili i viacerí príležitostní návštevníci mlyna. Ukážky tesania dreva prilákali do mlyna

skupinku miestnych detí vedenú sociálnymi pracovníčkami, manželia Žilíkovci priviedli ďalšiu skupinu detí, ktoré sa zaujímali o tradičný život na slovenskom vidieku. Pri prehliadke mlyna a jeho zariadenia sme deťom spoločne vysvetlili proces spracovania obilia na múku. Nakoniec nám deti zaspievali pesničku a naša radosť bola umocnená podarovanou maľovankou mlyna s príbehom od výtvarníka, spisovateľa a regionálistu PaedDr. Roberta Žilika.

Aj koncom minulého roku sme mali v mlyne zaujímavú návštevu. Mlyn si prišla pozrieť skupina mladých ilustrátorov zo Slovenska a z ďalších štátov sveta (vrátane Brazílie, Peru, Indie, Iránu, Litvy, Grécka, Indonézie a Izraela), ktorí sa zúčastnili Bienále ilustrácií Bratislava a boli ubytovaní v Kaštieli. Mlyn so stabilným spaľovacím motorom zaujal najmä mladého ilustrátora z Iránu. Pripomínal mu podobne usporiadaný a plne funkčný mlyn, ktorý ešte aj dnes doma navštevuje. Mnohí ilustrátori sa po prehliadke mlyna rozišli všetkými smermi po okolí a po areáli parku. Popri mlyne ich určite zaujali i naše ovečky a pestré červené, žlté a zelené sfarbenie listnatých stromov prežiarené jesenným zapadajúcim slnkom.

V závere sa chcem poďakovať stabilnej partii brigádnikov, ktorí každoročne prispievajú svojou prácou k obnove mlyna, ochotným ľuďom, ktorí pomáhajú s odvozom poškodených trámov a odrezkov, stavebného odpadu, a tiež všetkým, ktorí nás svojim záujmom o vykonávanie práce presvedčujú o zmysluplnosti nastúpenej cesty obnovy. Teší nás to a za slová podpory ďakujeme.

Aktuálne informácie a fotky z aktivít na urmínskom mlyne nájdete aj na facebooku (www.facebook.com/urminsky.mlyn).

Ing. Dagmar Škerlíková

Vyprázdnený mlyn

Oprava strechy

Ilustrátori

Družstevníctvo na Slovensku

70 rokov družstevníctva v našom regióne

V dnešnom dynamicky sa meniacom svete, ktorý je čím ďalej tým viac založený na službách a informáciách, si málokto uvedomuje nenahraditeľnú úlohu poľnohospodárstva. Po ekonomickej stránke je poľnohospodárstvo významnejšie v priemyselne menej rozvinutých krajinách. Poľnohospodárstvo však plní aj ďalšie dôležité funkcie súvisiace s problematikou dlhodobej udržateľnosti. Sú nimi predovšetkým zabezpečenie produkcie zdravých a kvalitných potravín, udržiavanie a ochrana prírodných zdrojov a kultúry krajiny správnym obhospodarovaním pôdy a prispievanie k zachovaniu životaschopnosti vidieka.

Počiatky družstevníctva siahajú až do polovice 19. storočia, keď 21. decembra 1844 v anglickom meste Rochdale založili tamjší tkáči Spolok poctivých priekopníkov – prvé spotrebné družstvo na svete. Len o necelé 3 mesiace neskôr, 9. februára 1845, vznikol na Slovensku v obci

Samuel Jurkovič

Milan Hodža

jeho rozvoj. Po vzniku Československej republiky (1918), aj napriek novým štátnoprávnym

podmienkam a úzkej spätosti s českým družstevníctvom a medzinárodným družstevným hnutím, nadobúda slovenské družstevníctvo vlastné vývojové trendy. Založené boli Ústredné družstvo v Bratislave, Zväz hospodárskych družstiev, Zväz roľníckych vzájomných pokladníc, Obchodné ústredie pre potravinové družstvá a Vyššia zemédeľská škola družstevná. Okrem poľnohospodárskych družstiev na Slovensku pôsobili aj družstvá živnostenské, stavebné, bytové, zamestnanecké a občianske.

Po druhej svetovej vojne, kedy naše družstevníctvo, ale i hospodárstvo utrpeli veľké materiálne i morálne straty, a po nástupe Komunistickej strany Československa (KSČ), sa začala podoba družstevníctva pretvárať a tento trend trval až do roku 1989. Povoynové poľnohospodárstvo sa stretávalo s nedostatkom financií, materiálno-technologického zabezpečenia i pracovných síl. Keďže KSČ venovala zvýšenú pozornosť poľnohospodárstvu, základným pilierom socialistického poľnohospodárstva u nás sa stávali jednotné roľnícke družstvá (JRD), ktoré na našom území vznikali v priebehu 50. a 60. rokov. Názory na kolektivizáciu sa rôznia, nakoľko mnoho ľudí do družstiev vstupovalo dobrovoľne nasilu, našlo sa však aj mnoho takých, ktorí ju vítali a do družstiev vstupovali dobrovoľne a s nadšením. Celý tento proces bol podporený uznesením Ústredného výboru KSČ, na základe ktorého bol začiatkom roka 1949 prijatý zákon o jednotných roľníckych družstvách. Tým sa začalo pracovať na potravinovom zabezpečení obyvateľstva, a zároveň to pôsobilo na postupné pretváranie života na vidieku.

Zakladajúca schôdza JRD Mojmirovce, na ktorej sa volilo jeho prvé vedenie, sa uskutočnila 6. júna 1950 v zasadacej miestnosti miestneho národného výboru. Predsedom sa stal J. Palatický ml., podpredsedom J. Vrábek a ďalšími členmi boli J. Palatický st., J. Barta, V. Obranec, L. Rumanovský a F. Petrovič. Členovia mali len 45 ha pôdy, ktorú zväčša dostali z pozemkovej reformy po roku 1945. Ďalších 137 ha bola pôda cirkevná

Skupinové nasadenie kombajnov

a obecná. Po žatve v roku 1950 začalo JRD spoločne hospodáriť už na 182 ha pôdy. Začiatkom roka 1951 sa uskutočnilo sústreďovanie dobytku, ktoré sa nezaobišlo bez komplikácií, akými boli nedostatok krmiva a pracovných síl. Najmä kvôli agitačnej činnosti postupne narastal počet členov i množstvo obrábanej pôdy, ktoré ešte koncom 50. rokov dosiahlo úctyhodných 1360 ha, čo bola prevažná väčšina pôdy v obci. Hoci sa rastlinná aj živočišna výroba už od svojich počiatkov stretávali s vážnymi a náročnými problémami, naďalej sa rozvíjali, až kým sa situácia nestabilizovala, a JRD Mojmirovce začalo postupne prosperovať. Do polovice 60. rokov sa intenzívne pracovalo na investičnej výstavbe, zvyšovaní mechanizácie a na sceľovaní a investíciách do pôdy.

Stavebná čata

V týchto časoch sa postavila sýpka na 50 vagónov obilia, kováčska a kolárska dielňa, kôlna na stroje, 5 kravinov, 4 výkrmne ošípaných, mechanizovaná výkrmňa pre 500 ošípaných, dva matečníky a vo veľkom kaštieli bola účel-

Žatva

ne prebudovaná pivnica. Od polovice 60. rokov sa poľnohospodárska výroba niesla v znamení prílevu kvalifikovaných odborníkov a rozvíjania mechanizácie a špecializácie. Začali sa uplatňovať zásady, ktoré znamenali nárast intenzifikácie poľnohospodárskej výroby pomocou vedy a pokrokových metód, vybavenie poľnohospodárstva vysokovýkonnými strojmi a zariadeniami, zvýšenie dávok priemyselných hnojív a hmotnú zainteresovanosť. V tomto období sa už začala snaha a vytrvalosť prejavovať na konkrétnych výsledkoch. Úrody pšenice po prvýkrát dosiahli výnos 30 q, pod ktorý už nikdy neklesli, a mlieko prestalo byť úzkoprofilovým tovarom. Vďaka prisným opatreniam sa v Mojmirovciach dokonca nevyskytla ani slintačka, ktorá začiatkom februára 1965 rušivo zasiahla československé poľnohospodárstvo.

Významnou udalosťou pre obec bola okresná súťaž v orbe kolesovým traktorom, ktorej sa zúčastnilo 30 traktoristov. V roku 1967 začalo JRD

Mojmírovce s výstavbou prvej jednopodlažnej štvorbytovky pre svojich zamestnancov, pričom postupne nasledovali ďalšie bytovky. Družstvo napredovalo milovými krokmi, o čom svedčí aj fakt, že získalo Čestné uznanie za I. miesto v okresnej súťaži o najlepší poľnohospodársky podnik v roku 1969.

V obciach Štefanovičová a Poľný Kesov boli JRD založené už koncom roka 1949. Kým JRD Štefanovičová malo nedostatok pracovných síl, v Poľnom Kesove, kde pozemky obhospodarovali aj bývalí zamestnanci veľkostatkov grófa Hunyadyho či prisťahovalci – kolonisti zo Zá-

horia a Čiech, ich bol vždy dostatok. Aj to bol dôvod, prečo Poľný Kesov v roku 1954 prevzal od Štefanovičovej 200 ha ornej pôdy. Nedostatok pracovných síl v JRD Štefanovičová spôsoboval mimoriadne ťažkosti a bol i dôvodom častého striedania predsedov až do roku 1972. Napriek tomu malo družstvo vynikajúce úspechy hlavne v pestovaní cukrovej repy a obdivuhodná bola aj spolupráca s MNV, vďaka ktorej aj tak malá a roztrúsená obec ako Štefanovičová dokázala vybudovať cesty, vodovod a kultúrny dom. Štefanovičová sa dokonca stala v roku 1971 okresným víťazom v súťaži zveľaďovania. Príkladná spolupráca JRD s MNV bola aj v obci Poľný Kesov, kde sa podarilo vybudovať rekreačnú oblasť na ploche 7 ha, spoločne s dvomi kú-

paliskami, amfiteátrom a parkoviskom pre 400 automobilov. O mimoriadnych úspechoch JRD Poľný Kesov svedčí aj prezidentom udelené ocenenie Rad práce v roku 1959. Vo Veľkej Doline došlo ku kolektivizácii až o čosi neskôr ako v predchádzajúcich družstvách. Najskôr bolo 24.

Odovzdávanie žatevného venca predsedovi JRD Ing. L. Taškárovi v prvej žatve po zlúčení

júla 1957 založené JRD Veľká Dolina. Krátko na to, 25. septembra, vzniklo JRD Bačala. Ich splynutím, z dôvodu efektívnejšieho hospodárenia, v roku 1960 vzniklo JRD Veľká Dolina.

Ďalším významným krokom bolo zlučovanie družstiev, v zmysle realizácie rozpracovaných záverov 14. zjazdu KSČ. Ustanovujúca schôdza k zlúčeniu všetkých spomenutých družstiev sa uskutočnila 19. decembra 1972 a jej výsledkom bol ich zánik a vznik JRD Budúcnosť, ktorého predsedom bol až do roku 1990 Ing. Ladislav Taškár. Družstvo ako celok obhospodarovalo 4020 ha pôdy, z čoho 3818 ha bolo ornej. V rámci výroby bolo družstvo rozdelené na štyri úseky: úsek základnej rastlinnej výroby, úsek špeciálnej

rastlinnej výroby (vinice, zelenina, tabak), úsek živočíšnej výroby a úsek technických služieb. JRD Budúcnosť sa zlúčením stalo jedným z najväčších a najprosperujúcejších družstiev na Slovensku a počas svojej existencie získalo mnoho významných ocenení. Za zmienku stojí mimoriadny úspech vtedajšieho podpredsedu družstva, Vincenta Belana, ktorému bolo v roku 1974 prezidentom republiky udelené štátne vyznamenanie Za vynikajúcu prácu.

Nástup trhového hospodárstva a vývoj ekonomiky po roku 1989 postavil družstvá v krajinách bývalej RVHP (Rady vzájomnej hospodárskej pomoci) pred množstvo nových výziev a problémov. Najčastejšie boli finančné problémy z dôvodu platobnej neschopnosti odberateľov, ale svoju daň si vybrali aj privatizácie a reštitúcie. Na čelo družstva sa v tomto mimoriadne náročnom období postavil Ing. Peter Schultz, ktorý je jeho predsedom až dodnes, čo predstavuje obdivuhodných 30 rokov. Družstvo naďalej patrí medzi najvýznamnejších zamestnávateľov v regióne, a taktiež naďalej úzko spolupracuje so všetkými obcami, v ktorých pôsobí, a pomáha ich rozvoju.

Predseda PD Mojmirovce, Ing. Peter Schultz, ktorý zároveň pôsobí ako predseda regionálnej rady SPPK (Slovenská poľnohospodárska a potravinárska komora), je predsedom krajskej rady SPPK, členom SPPK v Bratislave, vykonáva funkciu predsedu predstavenstva nitrianskej mliekarenskej spoločnosti AGRO TAMI, a.s. a je predsedom Správnej rady SPU (Slovenskej poľnohospodárskej univerzity) v Nitre. V roku 2014 získal za svoje zásluhy ocenenie Čestný občan obce Mojmirovce.

Ing. Peter Schultz

V období, keď pôsobil vo funkcii zástupcu starostu našej obce, získal od ministra pôdohospodárstva a rozvoja vidieka zlatú medailu za výborné výsledky v PD Mojmirovce a aktívnu prácu v orgánoch poľnohospodárskej samosprávy.

Družstvo sa v rámci špeciálnej rastlinnej výroby naďalej úspešne venuje pestovaniu viniča a pridruženej výrobe vína. V posledných rokoch sme zaznamenali mimoriadny vzostup kvality našich vín, ktoré získavajú významné ocenenia nielen na slovenských, ale aj svetových súťažiach. Prelomovým bol rok 2003, kedy základy modernej výroby vína v PD Mojmirovce položili Ing. Miroslav Belan a vtedajší pivničný majster Roman Holec. Od tohto obdobia sú naše vína rozpoznateľné charakteristickým designom roztrhutej etikety, ktorý sa používa dodnes. Na túto modernizáciu úspešne naviazal technolog, Ing. Juraj Majšík, ktorý so svojimi spolupracovníkmi

produkciu naďalej zveľaďoval, čoho dôkazom sú spomínané úspechy našich vín. Na základe týchto skutočností sa vedenie družstva rozhodlo podporiť výrobu vína investíciou do renovácie a nových technológií vo výške takmer 700 000 €. Napriek náročnej pandemickej situácii sa predaju vína naďalej dobre darí. V budúcom roku oslávime aj 70. výročie vinárstva a vinohradníctva v našom družstve. PD Mojmirovce sa v rámci živočíšnej výroby ako jedno z mála družstiev v okrese naďalej venuje chovu hovädzieho dobytku na stredisku Poľný Kesov. Tento chov v počte cca 350 ks je uznaný ako šľachtiteľský chov holštajnského dobytku.

**Z návštevy bývalej ministerky
Gabriely Matečnej**

Mnoho družstiev transformáciu po roku 1989 neprežilo a zaniklo, no to mojmirovské, i vďaka schopnému vedeniu, vysoko nastavenej latke kvality a vďaka úsiliu jeho zamestnancov, toto náročné obdobie ustálo a naďalej sa úspešne venuje poľnohospodárskej rastlinnej, špeciálnej rastlinnej, živočíšnej výrobe a technickým službám.

Tomáš Poledník

*Autor čerpal väčšinu informácií z publikácie 30 rokov JRD „Budúcnosť“ Mojmirovce
Foto: archív RMM, archív PD, internet*

Aká je história adventného venca?

J. H. Wichern

V predvianočnom čase sa na našom námestí postupne začínajú štyri sviečky na adventnom venci. Autorom prvého adventného venca bol sociálny reformátor Johann Hinrich Wichern (1808 – 1881), rodák z Hamburgu a protestantský kazateľ.

Sám vyrastal v nedostatku a vždy mal na zreteli životné podmienky chudobnejšieho obyvateľstva. Po smrti otca sa musel spolu s matkou starať o rodinu. Už ako mladý človek sa začal za-

oberať myšlienkou poskytovania bývania a školskej dochádzky pre deti z chudobného prostredia. Po ukončení štúdia, ktoré Wichern získal na základe štipendia, sa v roku 1832 zamestnal ako vyšší učiteľ v nedeľnej škole v St. Georg. Pozorne si všímal svojich študentov, ktorí rôznymi drobnými prácami, no neraz aj prostredníctvom krádeží a prostitúcie, podporovali finančne seba a svoje rodiny. Wichern získal priazeň sponzorov a v roku 1833 založil na dnešnom predmestí Hamburgu Rauhes Haus, ktorý slúžil ako inštitúcia na vzdelávanie a výchovu chudobných detí. Dievčatá sa učili domácim prácam, chlapci remeslám, napríklad ako tlačiar, kníhviazači alebo obuvníci. Vo Wichernovej koncepcii spoločnosti zohrávala kľúčovú úlohu protestantská cirkev, ktorá mala byť spojením medzi rodinou a štátom. Jeho žiaci si mali prostredníctvom školy nájsť svoje miesto aj ako zodpovední členovia spoločnosti. Pravidelné modlitby boli začlenené do každodenného školského života a organizácia v domácych komunitách podporovala priateľskú atmosféru. Wichern nepresvedčil iba premyslenou pedagogikou, ale aj svojou empatiou. Deti sa počas adventu denne pýtali, kedy už prídu Vianoce. V roku 1839 preto postavil veľké drevené koleso z voza s dvadsiatimi malými a štyrmi veľkými sviečkami. Malé sviečky zapaloval každý deň a vždy v nedeľu zapaloval veľkú bielu sviečku. Zvyk sa najprv rozšíril do nemeckých protestantských kostolov. Katolíci si ho osvojili v 20. rokoch 20. storočia a v 30. rokoch sa rozšíril na územie Severnej Ameriky. Časom sa začal používať menší veniec so štyrmi sviečkami tak, ako ho poznáme dnes. Na začiatku 20. storočia už Wichernom založená škola okrem chudobných detí prijímala aj internátnych žiakov z rodín s vyššími príjmami a slúžila ako vzdelávacia inštitúcia pre tých, ktorí sa chceli stať učiteľmi, superintendentmi alebo asistentmi v nemocniciach, polepšovniach a pod. Škola v Nemecku pôsobí dodnes. Pre

mnohé nadácie platí Wichernovo heslo: Pomáhame, pomáhajte nám.

Edita Filipová

Foto: Ing. Jaroslav Horváth, internet

Ani v náročnom roku škôlkari nezaháľali

*Zvoní, zvoní
zvonček malý
Vianoce
sú pred dverami.
Rozvoníava celý
dom,
vianočný je plný stôl.*

*A keď sa sviečka
slávnostne zapáli,
nie v jedných očkách
iskra sa rozžiari.*

*Iskrička radosti
po líčku sa zgúľa,
mamičkine ruky
nežne ma pritúlia.*

Rok 2020 sme začali zábavou. Najskôr sa zabávali deti materskej školy na karnevale a neskôr sa zabávali ich rodičia a priaznivci materskej školy na 1. škôlkarskom bále. Z jeho výťažku bol zakúpený koberec do lienkovej triedy a detská kuchynka s práčkou a chladničkou do mravcovej triedy.

Potom už nasledovalo náročné obdobie pre nás všetkých – pandemické obdobie od 13. marca do 1. júna, počas ktorého deti nestretávali svojich škôlkarských kamarátov ani pani učiteľky. Tie sa im pripomínali pomocou zadávaním úloh, ktoré by plnili za klasickej prevádzky. Úlohy deťom pomáhali plniť rodičia a súrodenci, za čo im nesmierne ďakujeme. Školský rok 2019/2020 sme ukončili rozlúčkou predškolákov pevne dúfajúc, že nastanú lepšie časy a v novom školskom roku si budeme môcť vynahradiť aktivity, o ktoré sme prišli počas karanténneho obdobia. Jednou z aktivít mala byť Olympiáda chrobáčikov, ktorá sa pre nepriaznivý vývoj pandémie realizovala až na prelome októbra a novembra, a to len na úrovni jednotlivých tried. Olympiáda chrobáčikov bola realizovaná s finančnou podporou Nitrianskeho samosprávneho kraja, vďaka ktorej sme zakúpili športové náradie v sume 500 €.

Ďalšou plánovanou aktivitou malo byť detské vystúpenie plné hier, spevov a tancov, na ktoré nám cez OZ INŠPIRÁCIA schválili grant vo výške 600 € od Nitrianskeho samosprávneho kraja. Z grantu sme zakúpili detské kroje a už sa tešíme, ako ich budú naše-vaše deti prezentovať na vystúpení, či už v materskej škole alebo na obecných vystúpeniach v kultúrnom dome a na námestí.

Plánovaná jesenná Šarkaniáda, ktorá mala v minulom školskom roku veľmi dobrú odozvu, bola pre náročnosť manipulácie so šarkanmi realizovaná len v predškolských triedach. Aby sme sa ukázali aj na verejnosti, pripravili naše deti jesennú výzdobu svojimi prácami na námestí.

Už druhý rok sa aktívne zapájame do projektu „Zbierame batérie so Šmudlom“, v ktorom sa už naše najmenšie deti učia triediť odpad a spoznávajú dôležitosť tohto triedenia pre naše životné prostredie. Touto cestou chceme poprosiť všetkých, ktorí majú doma použité alkalické batérie, či batérie z telefónov alebo hodínok, aby ich priniesli do materskej školy, prípadne na obecný úrad.

Aby naša materská škola bola ešte krajšia, bezpečnejšia a podnetnejšia, pani učiteľky na chodníku pred ňou nakreslili znaky jednotlivých tried, skacky, trať pre kolobežky a bludisko. Nový drevený plot oddeľuje ihrisko od parkoviska bicyklov detí ZŠ, parkovisko áut a miesto pre zásobovanie školskej jedálne.

Dúfajme, že budúci rok bude úspešný, no najmä zdravší ako tento pandemický rok. A keďže sme už pomaly v jeho závere, všetky dobré deti v materskej škole príde opäť obdarovať Mikuláš. Chceme popriať VŠETKÝM malým i veľkým pokojné, láskyplné a požehnané vianočné sviatky.

NITRIANSKY
SAMOSPRÁVNÝ
KRAJ

Mgr. Anna Velebná

Ako sme privítali jeseň...

*Na známosť sa všetkým dáva,
na jeseň lístie opadáva.
Šu-šu-šumia vetvičky, vraj naplnia košíčky.
Slniečko sa raduje, šarkan s vetrom tancuje.
Hop-cup, hop-cup tralala, jeseň dary rozdáva.
Pani Jeseň čarovala, pestré farby darovala.
My sme veru nelenili
a z jesenných plodov sme tvorili.
Ježkov, krásne venčeky,
tekvičky, aj farebné kytičky.
Chodby sme si ozdobili, pani Jeseň potešili...*

Vo vestibule našej školy sme si opäť vytvorili jesenný kútik. Použili sme množstvo prírodného materiálu, ktorý sme spoločne nazbierali počas slnečných vychádzok: šípky, gaštany, oriešky, farebné listy, bukvice, krásne trávy, šišky i konáriky. Do prútených košíkov sme poukladali vyparadené klasické tekvičky, ktoré sa vďaka šikovným družinárom premenili na milé tekvičkové strašidielka. Celkovú atmosféru doplnili oranžové tekvičky z papiera,

svieže šípky, konáriky, svietnik zo zlatistej kukurice, neutrálné šúpolie, suché trávy a nádherne sfarbené lístie. Na skrinky sme poukladali nami vyrobené tekvičkové svietniky, ktoré ožili vďaka tlmným svetielkam hlavne podvečer. Priebežne sme výzdobu dopĺňali o strašidelné hallowenske príšerky – ježibabu s metlou, pavúky, či netopiere. Tak sme si aspoň trošku pripomenuli podujatia z predchádzajúcich rokov, kedy sme zažili súťaženie, diskotéku, vychádzku so svetielkami a nemohol chýbať ani strašidelný nočný pobyt v škole.

Katarína Bašková
Foto: Ing. Jaroslav Horváth

Spoznávame Halloween

Štúdium cudzieho jazyka je prirodzene späté so spoznávaním tradícií iných kultúr a národov. Jedným z typických sviatkov jesene v anglicky hovoriacich krajinách je Halloween.

Halloween, ktorý sa oslavuje v predvečer 31. októbra, má svoj pôvod v pohanskej kultúre Kelto. Bol to sviatok, ktorým sa začínali prípravy na prichádzajúce zimné, chladnejšie a tmavšie mesiace. V tento deň mala byť hranica medzi pozemským a nadprirodzeným svetom veľmi tenká. Ľudia verili, že keď sa oblečú do masiek, duchovia prezlečeným ľuďom neublížia.

V súčasnosti sa deti prezliekajú najmä do masiek čarodejní, duchov, kostlivcov, bosoriek a čiernych mačiek. Takto preoblečené chodia z domu do domu, recitujú básničky a pýtajú si sladkosti a cukríky s použitím formulky „TRICK OR TREAT!“, čo znamená: „Dajte nám sladkosti, alebo niečo vyvedieme!“.

Na hodinách anglického jazyka si Halloween pripomíname každoročne, a keďže ide o udalosť, ktorá sa teší obľube detí, rozhodli sme sa pripraviť Halloween i v tomto roku. Mimoriadna situ-

ácia síce obmedzila naše možnosti, no i napriek tomu sme sa snažili zorganizovať originálne, pútavé a najmä jazykovo interaktívne podujatie.

Deti sme oboznámili s históriou a tradíciami Halloweenu prostredníctvom rozhlasovej relácie, v ktorej žiaci 4.B triedy zarecitovali typické básničky, ktorými si deti pýtajú sladkosti. Keďže tento rok sa nemohol uskutočniť tradičný „halloweensky pochod masiek“, žiakov 1. - 4. ročníka navštívila čarodejníca, ktorá s deťmi komunikovala výlučne v angličtine.

Deti jej príchod tušili a patrične a dôkladne sa naň pripravili. Do školy prišli v kreatívnych maskách, a tak čarodejníca nestretla žiakov, ale vyklobúkané bosorky, strašlivých kostlivcov, hrdinských supermanov, tajomné čierne mačky, ale aj ľúbezné princezné, usmievavých poníkov a nebojácnych kovbojov. Čarodejníca mala z detí veľkú radosť. Potešili ju najmä anglické básničky, za ktoré deti odmenila cukríkmi.

Čarodejníca mala zo stretnutia s deťmi veľmi dobrý pocit. Deti s ňou plynulo a pekne rozprávali po anglicky a čarodejníca bola presvedčená, že by sa určite nestratili ani na oslavách skutočného Halloweenu priamo v Amerike, či v Austrálii.

Na spoločný Halloween sa tešíme aj v budúcom roku.

Ing. Iveta Podberská

Knižnica na kolieskach

V pondelok 26. 10. 2020 bol Medzinárodný deň školských knižníc a naša školská knižnica si preto pripravila rôzne aktivity o knihách pre žiakov prvého stupňa. Nakoľko žiaci v tomto období nemôžu navštevovať knižnicu, vedúca školskej knižnice po konzultácii s triednymi učiteľkami a učiteľkami slovenského jazyka a literatúry pripravila pre každú triedu jedinečnú Knižnicu na kolieskach. Jednotlivé Knižnice obsahovali pestrú vzorku kníh z fondu školskej knižnice, predovšetkým detskú literatúru a encyklopédie.

Po úvodnej prezentácii s názvom „Podme spolu do rozprávky“ žiaci pracovali s rôznymi literárnymi príbehmi. Následne sa venovali čitateľsky obľúbenej knihe More vo fľaštičke a pracovným listom s úlohami, ktoré rozvíjali čitateľské zručnosti žiakov. Počas ďalšej aktivity si žiaci mohli pozorne poprezeráť knihy, ktoré sa ukrývali v útrobách Knižnice na kolieskach. Pani učiteľky im predstavili knihy, ktoré boli skoršieho vydania, ale aj tie, čo vyšli iba nedávno. Žiaci porovnávali rozdiely medzi knihami, pričom skúmali ilustrácie, tlačený text, kvalitu papiera, či pútavosť obalu knihy. Posledná aktivita počas vyučovania bola zameraná na kreatívne vyzdobenie Knižnice na kolieskach farebnými ilustráciami príbehov a obľúbených literárnych postáv.

V popoludňajších hodinách pokračovali žiaci v aktivitách v školskom klube. Pracovali najmä individuálne, čítali si rozprávky a príbehy podľa vlastného výberu, premýšľali nad hlavnými

myšlienkami textov a tvorili ilustrácie podľa knižných predloh.

Počas mimoriadnej situácie Knižnice na kolieskach v triedach ostávajú a knihy budú podľa potreby obmieňané. Veríme, že aj vďaka tejto iniciatíve si cestu k zaujímavej knihe nájde veľa detí a v knihách objavia množstvo nových svetov a pútavých príbehov.

Mgr. Monika Palatická

Výročie školy

V októbri sme si v Odbornom učilišti internátnom Mojmirovce pripomenuli 35. výročie jeho založenia. Z dôvodu pretrvávajúcej pandémie sme jubileum oslávili skromne – zostavením dokumentu o našom odbornom učilišti.

Sú v ňom texty o histórii školy, príhovor pani riaditeľky PaedDr. Janky Stolárikovej, prierez učebnými odbormi, ako aj činnosť vo výchove mimo vyučovania – internáte.

Nechýba príspevok o elokovanom pracovisku v Palárikove i zoznam súčasných pracovníkov školy. Dokument spestrúť fotografie zo školských i mimoškolských aktivít a slohové i výtvarné práce žiakov.

I keď nám nebolo dopriate uskutočniť slávnostný program, ako sme to mali naplánované, všetci si želáme existenciu školy po ďalšie desaťročia, dobrých žiakov a príjemnú pracovnú atmosféru pre vzdelávanie, ktoré je čoraz dôležitejšie.

Zároveň chceme byť naďalej prínosom pre obec v zmysle poskytovania služieb občanom.

PaedDr. Iveta Štefanovičová

Foto: Zuzana Kis Cintulová

Vianočné svetlo

O Vianociach sa už veľa napísalo. V našich predstavách oživa sneh, stromček (u nás krispán), štedrovečerný stôl, vôňa medu, mandarínky, oblátky, darčeky, spievanie kolied, polnočná omša, pekné vinše. Súčasťou Vianoc je betlehemske svetlo, kométa, žiarivá hviezda nad jasličkami, prskavky, sviečka, žiariace trblietavé stuhy na stromčeku, salónky v pozlátku. Svetlo, luminiscencia, vyžarovanie sa vždy spájalo so zrodením Mesiáša. Stvoriteľ pamätal na nás a vo chvíli dlhých nocí a krátkych dní prichádza Slnovrat. Svetlo sa k nám začína vracieť. Poznali to už stavitelia megalitických stavieb, ba možno ešte staršie slnečné civilizácie. Svetlo je základom našej existencie, je prameňom lásky, poznania, zdravia, krásy i múdrosti. náš svet je vyhrievaný ľudským teplom, a keď ho máme málo, trasieme sa.

Ani v našich koledách nechýba svetlo. Vo Veľkej Doline: *Čas radosti, veselosti, šecca svetlo pálá...* alebo vo Veľkom Záluží: *Naši chlapci ovce pásli blízko Betlehem, také svetlo uvideli, ako biele dny...*, či v Čápori: *V Betleheme na salaši, tam budeme ovce pásť, budeme si oheň klásť...* Úsvit predznamenávajú aj texty z betlehemskej hry z Čápora: *Tak sa nám počalo chutne spať, chutne spať, až sa nám začalo niečo zdať, niečo zdať, že tíci spávali, kukučky kukali pri Betleme na salaši* alebo: *Stávaj bača, stávaj hore, jaké su tam jasné zore, jaká jasnosť veľiká, až na srcco preniká*. Pastieri vo svojom svedectve vypovedajú: *...jasnosť spaňila, nás ožiarila... alebo: ...nikdy som nevidel jak som starý, na nebi visokom takéž žiarí*. Iný spieva: *...nebo sa nám ožiarilo jako slnce, šecci zme odbegli svoje ovce*.

O vychádzajúcej hviezde sa spieva: *Keď jasná hviezdica z neba vychodila, teda Panna Maria sina porodila*.

Dôkazom dávnej úcty k slnku, svetlu sú početné znaky maľované, ryté, či vyšívané, ktoré ako apotropajné (chrániace) majú ochrániť ich nositeľa alebo majiteľa. Sú to kruh, rozeta, slnečné koleso, svarga – slnečný kvet, či svastika. Na oslavu slnovratu ľudia zapalovali ohne, horiace kolesá. Žili ešte v súlade s prírodným duchovnom a plynutím kozmických dejov. Svetlo dáva život nielen živej prírode, ale vďaka nemu vnímame zrkadlenie, tvary a farby. Darmo by sochár vymodeloval krásne formy, keby ich svetlo „nevytvarovalo“. Podobne aj obraz by nevyžaroval paletou pestrých farieb. Pred 150 rokmi vznikla skupina maliarov impresionistov, ktorí celú svoju pozornosť venovali svetlu v krajine. Naše dejiny sú plné osvietených panovníkov, mudrcov, svätcov. Svätým vyžaruje okolo hlavy svätožiara. Za našich zosnulých sa modlíme, aby im svetlo večné svietilo. Oplatí sa celý život hľadať svetlo lásky, pravdy a múdrosti. Temnota je žalár neslobody v každom, kto si nezapáli aspoň sviecu. Nezabúdajme na krásu, lebo v nej sú obsiahnuté všetky už vyššie spomínané hodnoty. Svätý je ten, čo dosiahol všetky cnosti tu na zemi. Je to dennodenný zápas svetla s tmou, čo nie je nič iné iba dva krajšie pomyslenej úsečky. Dôležitým bodom je úplný stred! Toto mal na mysli aj Milan Rastislav Štefánik vo svojom posolstve „premeny duší“.

V čase dlhých nocí k nám prichádza svetlo narodenia Spasiteľa, ktorý (ak mu dovolíme) v nás zapáli svetlo, aké premôže aj najtemnejšie temno.

Šťastlivé a milostiplné sviatky!

Robert Žilík

NA ZAMYSLENIE

Na tradičnom vianočnom stole by nemala chýbať

Domáca vianočka

Potrebuje:

250 g hladkej múky
200 g polohrubej múky
½ kocky droždia
2 vajcia (bielka oddelíte a vyšľahajte sneh)
200 ml mlieka
70 g kryštálového cukru
50 g zmäknutého masla
štipka soli
za hrst sušených hrozienok (treba nechať chvíľu namočiť vo vode a potom scediť)

Ručné tvarovanie

Postup:

Všetky suroviny spolu zmiešame a cesto dobre vymiesime, aby sa oddeľovalo od nádoby. Prikryjeme utierkou a necháme vykysnúť. Vykysnuté cesto rozdelíme na 6 rovnakých dielov a zapracujeme do bochníkov. Tieto postupne ručne šľufáme do valčekov v dĺžke podľa plechu. Na spodnú časť vianočky použijeme 4 valčeky, ktoré zapletieme - ľahko to spravíme tak, že prepletieme 2 a 2 valčeky zvlášť a potom ich spojíme k sebe, najskôr však pletence na hornom konci spojíme. Keď dopletieme poslednú vrstvu, položíme ju do stredu základného pletenca a spodok založíme. Surovú vianočku potrieme najprv bielkom a potom vajčkom rozrobeným trochu mlieka. Takto necháme chvíľu nakysnúť.

Pospájame špajdlami, aby si vianočka pri pečení držala svoj tvar. Pečieme na vymastenom plechu alebo dáme na plech papier na pečenie,

RECEPTY Z URMÍNA

pri teplote 170 °C, 25 – 30 min. Po upečení potrieme rozpusteným maslom a necháme vychladnúť. Posypeme práškovým cukrom. Podávame nakrájané plátky. Chutná je vianočka s maslom, džemom, prípadne s iným potretím podľa chuti.

Nakysnuté cesto

Prípravené na pečenie

Upečená vianočka

Tip na vylepšenie: pred pečením môžete vianočku posypať mandľovými lupienkami, a tak zapieť.

Požehnané vianočné sviatky v kruhu najbližších vám všetkým praje Mária Černeková.

Mária Černeková

Foto: tt

STARÉ ČASOPISY

ROHÁČ, KAMARÁT,
FILM a DIVADLO, KINO,
ELEKTRÓN, AUTO-MOTO ...
výkup **0905 259 609**

mail: pd@panter-pmd.sk

Foto: Dominika Klačanová

Autoškola PANTER

JAZDÍME BEZPEČNE!

Výcvik žiadateľov o vodičské oprávnenie sk. B a B96

f Autoškola PANTER Golianova 83 Nitra - Čermáň ♠ Infolinka: 0905 554 888

VYKONÁVAME JADROVÉ VRTANIE DO ŽELEZOBETÓNU, MURIVA, KAMEŇA

Prevrtáme základ, veniec, chodník, plot, oporný múr. Vhodné pre digestor, kanalizáciu, komín, rozvody vody, plyn. Vrtáme v priemeroch od 20 mm – 400 mm, vypilujeme rôzne otvory. Obhliadka zdarma. **INFO: 0918 371 809 ☎ www.vrtanie.eu**